

Βαρόμετρο Ασφάλειας Παιδιού 2026

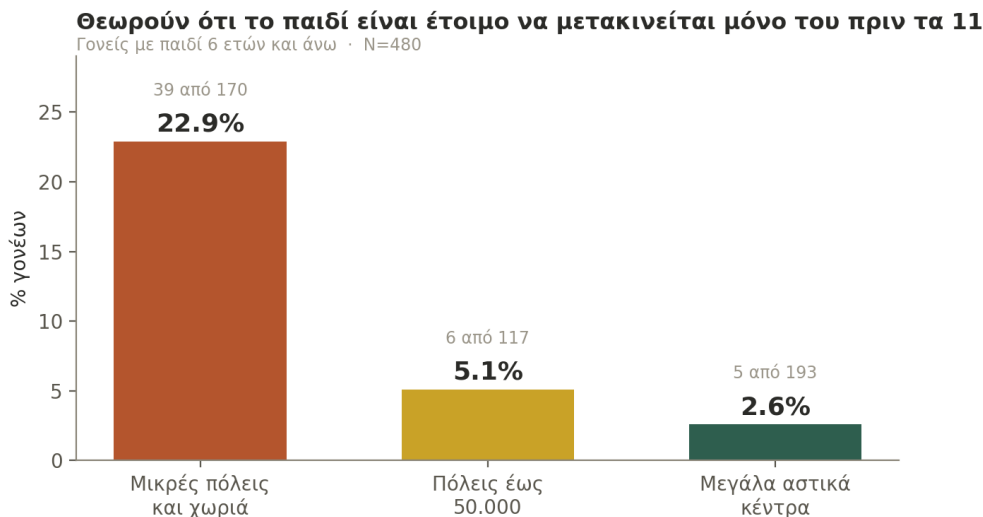
Τι απαντούν 546 Έλληνες γονείς για την αυτονομία και την ασφάλεια των παιδιών τους
— αποτελέσματα και μεθοδολογία

Η πρώτη έρευνα γονέων πανελλαδικής εμβέλειας για την αυτονομία και την ασφάλεια των παιδιών διεξήχθη από τις 5 έως τις 25 Αυγούστου 2026 και συγκέντρωσε 546 έγκυρες απαντήσεις. Το κείμενο παρουσιάζει τα αποτελέσματα, και στο τέλος τη μεθοδολογία και τους περιορισμούς τους.

Το κύριο εύρημα: η γεωγραφία της εμπιστοσύνης

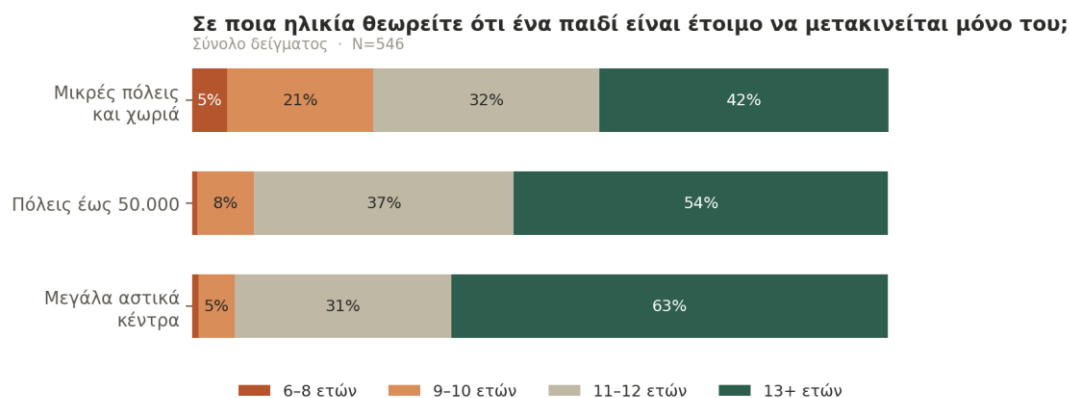
Ρωτήσαμε τους γονείς σε ποια ηλικία θεωρούν ότι ένα παιδί είναι έτοιμο να μετακινείται μόνο του. Η απάντηση διαφέρει δραματικά ανάλογα με το πού μένει η οικογένεια.

Ανάμεσα στους γονείς που δήλωσαν τουλάχιστον ένα παιδί έξι ετών και άνω — δηλαδή εκεί που η ερώτηση δεν είναι υποθετική αλλά αφορά την τρέχουσα καθημερινότητά τους — **22,9% όσων ζουν σε μικρές πόλεις και χωριά** θεωρούν ένα παιδί έτοιμο πριν κλείσει τα έντεκα. Στις πόλεις έως 50.000 κατοίκους το ποσοστό είναι **5,1%** και στα μεγάλα αστικά κέντρα **2,6%**.

Γονείς με παιδί 6 ετών και άνω (N=480). Η διαφορά είναι στατιστικά σημαντική ($p < 0,0001$).

Η εικόνα δεν αλλάζει αν κοιτάξουμε ολόκληρη την κλίμακα των απαντήσεων. Η μετατόπιση είναι συνεχής: όσο μεγαλώνει ο οικισμός, τόσο μετατοπίζεται προς τα πάνω η ηλικία που θεωρείται κατάλληλη.

Σύνολο δείγματος (N=546). $\chi^2 = 42,7$, βαθμοί ελευθερίας 6, $p = 0,00000013$.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι πόλεις έως 50.000 κατοίκους στέκονται πολύ πιο κοντά στα μεγάλα αστικά κέντρα παρά στα χωριά. Η διαχωριστική γραμμή **δεν είναι «Αθήνα εναντίον επαρχίας»** αλλά «μικρός οικισμός εναντίον οποιουδήποτε αστικού».

Η ίδια διαφορά δεν εντοπίζεται στην πράξη

Το εύρημα που δίνει νόημα στο προηγούμενο είναι αυτό που **δεν** βρήκαμε. Ρωτήσαμε επίσης αν το παιδί μετακινείται όντως μόνο του. Εκεί τα ποσοστά είναι κοντινά και στις τρεις κατηγορίες οικισμού, και δεν εντοπίστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ($p = 0,61$).

Με άλλα λόγια: **η γεωγραφική διαφορά που βρήκαμε στη νόρμα δεν εμφανίζεται σε αυτό που κάνουν στην πράξη τα παιδιά**. Αυτό που αλλάζει από το χωριό στην πόλη δεν φαίνεται να είναι η συμπεριφορά, αλλά το πότε ο γονιός θεωρεί ότι αυτή η συμπεριφορά είναι σωστή. Στα μεγάλα αστικά κέντρα οι γονείς φαίνεται να κάνουν σε μεγάλο βαθμό κάτι που οι ίδιοι δηλώνουν πρόωρο.

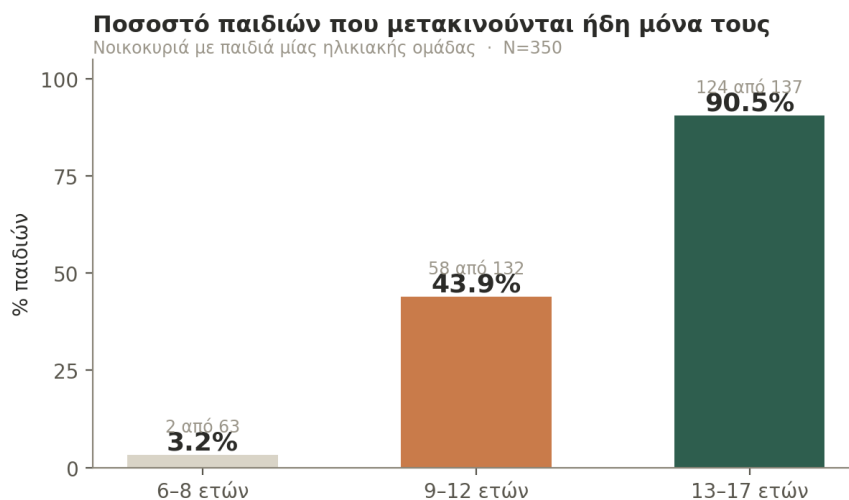
Χρειάζεται ωστόσο ακρίβεια εδώ, γιατί το εύρημα αυτό λέει λιγότερα από όσα φαίνεται. **Η απουσία στατιστικά σημαντικής διαφοράς δεν αποδεικνύει ότι οι ομάδες είναι ίδιες**, σημαίνει ότι δεν εντοπίστηκε επαρκής ένδειξη διαφοράς. Το διάστημα εμπιστοσύνης της διαφοράς ανάμεσα σε μικρές πόλεις ή χωριά και μεγάλα αστικά κέντρα εκτείνεται από $-15,6$ έως $+3,7$ εκατοστιαίες μονάδες: το δείγμα δεν έχει την ισχύ να αποκλείσει μια ουσιαστική διαφορά. Επιπλέον, η ερώτηση καταγράφει αν το παιδί μετακινείται σήμερα μόνο του, όχι σε ποια ηλικία ξεκίνησε. Η ακριβής διατύπωση του ευρήματος είναι ότι δεν εντοπίστηκε στατιστικά σημαντική συσχέτιση ανάμεσα στον τύπο οικισμού και τη δηλωμένη αυτόνομη μετακίνηση στο συγκεκριμένο δείγμα.

Η υπογραμμισμένη πρόταση της προηγούμενης παραγράφου απαιτεί σύνδεση των απαντήσεων στο ίδιο άτομο και έλεγχο για την ηλικία του παιδιού. Ο έλεγχος αυτός έγινε και το εύρημα επιβεβαιώνεται: παρουσιάζεται στη συμπληρωματική ανάλυση «Η νόρμα και η πράξη», μαζί με τα μεγέθη επίδρασης και τα διαστήματα εμπιστοσύνης.

Πότε αρχίζουν τα παιδιά να κυκλοφορούν μόνα τους

Στο σύνολο του δείγματος, **στο 47,8% των απαντήσεων το παιδί μετακινείται ήδη μόνο του** σε κάποιον βαθμό: 31,1% τόσο στο σχολείο όσο και σε δραστηριότητες, 11,2% μόνο στο σχολείο και 5,5% μόνο σε δραστηριότητες (φροντιστήριο, αθλητικές δραστηριότητες, κλπ).

Το ενδιαφέρον είναι πώς κατανέμεται αυτό στις ηλικίες. Η μετάβαση δεν είναι σταδιακή — είναι απότομη και συμβαίνει στα 9 με 12.

Νοικοκυριά με παιδιά μίας μόνο ηλικιακής ομάδας (N=350), ώστε η ηλικία του παιδιού να είναι σαφής.

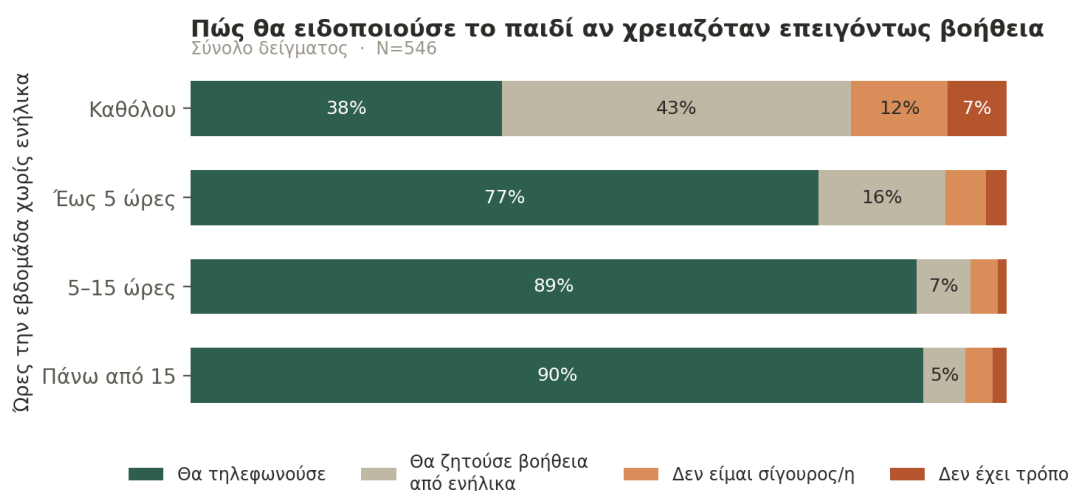
Στα 6–8 ετών μόνο σε **2 από τις 63 οικογένειες** το παιδί μετακινείται μόνο του. Στα 9–12 ο αριθμός γίνεται **58 στις 132**. Στα 13–17 φτάνει τις **124 στις 137**.

Ταυτόχρονα, **52,7% των γονέων** δηλώνουν ότι η σωστή ηλικία είναι τα 13 και άνω. Οι δύο αριθμοί δεν συμβαδίζουν: η ηλικία στην οποία η αυτόνομη μετακίνηση γίνεται πλειοψηφική πρακτική είναι χαμηλότερη από αυτήν που η μεγάλη πλειοψηφία των γονέων δηλώνει ως κατάλληλη.

Αν χρειαζόταν βοήθεια αυτή τη στιγμή

Ρωτήσαμε πώς θα ειδοποιούσε το παιδί αν χρειαζόταν επείγοντως βοήθεια. **63,6% απάντησαν ότι θα τηλεφωνούσε.** Το 24,7% ότι θα ζητούσε βοήθεια από κάποιον ενήλικα δίπλα του, το 7,5% ότι δεν είναι σίγουρος και το 4,2% ότι το παιδί δεν έχει κανέναν τρόπο.

Η δυνατότητα ειδοποίησης συμβαδίζει στενά με τον χρόνο που το παιδί μένει χωρίς επίβλεψη — και προς την καθησυχαστική κατεύθυνση.

Σύνολο δείγματος (N=546). Η σχέση είναι στατιστικά σημαντική ($p < 0,0001$).

Στις απαντήσεις όπου το παιδί μένει χωρίς ενήλικα πάνω από 15 ώρες την εβδομάδα, **89,8% μπορούν να τηλεφωνήσουν.** Στις απαντήσεις όπου το παιδί δεν μένει ποτέ μόνο, μόλις 38,1%. Πρόκειται ωστόσο για συσχέτιση και όχι για χρονική ακολουθία: τα δεδομένα δεν μας λένε τι προηγήθηκε. Μέρους

της σχέσης, πιθανότατα μεγάλο, εξηγείται από την ηλικία του παιδιού, καθώς τα μεγαλύτερα παιδιά μένουν και περισσότερες ώρες μόνα και έχουν συχνότερα δικό τους τηλέφωνο.

Μένει ωστόσο ένα υπόλοιπο. Από τις **150 απαντήσεις όπου το παιδί μένει μόνο πέντε ώρες την εβδομάδα ή περισσότερο, στις 16 το παιδί δεν έχει δικό του τηλέφωνο**. Και από τις 261 απαντήσεις όπου το παιδί μετακινείται μόνο του, **12 δηλώνονται χωρίς κανέναν τρόπο να ειδοποιηθούν ή με τον γονέα να μην είναι σίγουρος**. Πρόκειται για μικρούς αριθμούς, και τους παρουσιάζουμε ως τέτοιους.

Τι φοβούνται οι γονείς

Η ερώτηση ήταν αναγκαστικής επιλογής: μία απάντηση ανά γονέα.

Δύο διευκρινίσεις που καθορίζουν το πώς διαβάζονται τα νούμερα. Πρώτον, το ποσοστό κάθε κατηγορίας δεν δείχνει πόσοι γονείς ανησυχούν για αυτήν, αλλά πόσοι την επέλεξαν ως **την κυριότερη** ανησυχία τους. Ένας γονιός μπορεί να φοβάται και τα πέντε. Δεύτερον, η λίστα δεν περιλάμβανε επιλογή «άλλο», οπότε η ίδια η διατύπωση των πέντε επιλογών επηρεάζει την ιεράρχηση που προκύπτει.

Σύνολο δείγματος (N=546).

Ο επικίνδυνος ενήλικας κυριαρχεί με 41,8%, ποσοστό μεγαλύτερο από το άθροισμα του τροχαίου, του εκφοβισμού και του διαδικτύου μαζί. Το τροχαίο, που στη διεθνή βιβλιογραφία εμφανίζεται ως ο ισχυρότερος παράγοντας περιορισμού της αυτονομίας των παιδιών, έρχεται εδώ τρίτο με 16,8%.

Ο φόβος αυτός δεν κατανέμεται γεωγραφικά: δεν εντοπίστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα σε χωριό, πόλη και μεγάλο αστικό κέντρο ($p = 0,37$).

Τι λένε τα ίδια τα παιδιά

40,8% των γονέων αναφέρουν ότι το παιδί τους έχει πει εκ των υστέρων πως φοβήθηκε ή ένιωσε ανασφάλεια όταν ήταν μόνο του. Το 50,4% ότι δεν έχει συμβεί, και **8,8% ότι δεν το έχουν συζητήσει ποτέ**.

Δύο πράγματα δεν προκύπτουν από τα δεδομένα, και τα δηλώνουμε ρητά. Πρώτον, το αν το παιδί έχει αναφέρει φόβο **δεν συνδέεται** με το τι ανησυχεί περισσότερο τον γονιό: η ιεραρχία των φόβων παραμένει σχεδόν ίδια είτε το παιδί έχει μιλήσει είτε όχι. Δεύτερον, δεν συνδέεται ούτε με το αν το παιδί μετακινείται μόνο του (40,2% έναντι 41,4%, $p = 0,59$).

Τι έχει τύχει ήδη

219 γονείς, δηλαδή 40,1% του δείγματος, έχουν χάσει το παιδί τους έστω για λίγα λεπτά σε δημόσιο χώρο. Οι 183 μία φορά και οι 36 περισσότερες από μία.

Είναι ίσως το πιο απλό εύρημα της έρευνας και ταυτόχρονα αυτό που εξηγεί καλύτερα γιατί η συζήτηση για την ασφάλεια των παιδιών δεν είναι θεωρητική για τους περισσότερους γονείς.

Οι δέκα ερωτήσεις – πλήρεις κατανομές

Όλες οι ερωτήσεις ήταν κλειστού τύπου με μία επιλογή, εκτός από τις ηλικίες των παιδιών όπου επιτρέπονταν πολλαπλές επιλογές. Δεν υπήρξε καμία κενή απάντηση.

Έχει τύχει να χάσετε το παιδί σας έστω για λίγα λεπτά σε δημόσιο χώρο;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Δεν έχει τύχει ποτέ	327	59,9%
Μία φορά	183	33,5%
Περισσότερες από μία φορές	36	6,6%

Το παιδί σας μετακινείται μόνο του;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Όχι ακόμη	285	52,2%
Μόνο στο σχολείο	61	11,2%
Μόνο σε δραστηριότητες	30	5,5%
Σχολείο και δραστηριότητες	170	31,1%

Πόσες ώρες την εβδομάδα βρίσκεται χωρίς κανέναν ενήλικα δίπλα του;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Καθόλου	236	43,2%
Έως 5 ώρες	160	29,3%
5 έως 15 ώρες	91	16,7%
Πάνω από 15 ώρες	59	10,8%

Αν χρειάζοταν επειγόντως βοήθεια τώρα, πώς θα σας ειδοποιούσε;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Θα τηλεφωνούσε	347	63,6%
Θα ζητούσε βοήθεια από ενήλικα	135	24,7%
Δεν είμαι σίγουρος/η	41	7,5%
Δεν έχει κανέναν τρόπο	23	4,2%

Σας έχει πει εκ των υστέρων ότι φοβήθηκε ή ένιωσε ανασφάλεια όταν ήταν μόνο του;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Ναι	223	40,8%
Όχι	275	50,4%
Δεν το έχουμε συζητήσει	48	8,8%

Σε ποια ηλικία θεωρείτε ότι ένα παιδί είναι έτοιμο να μετακινείται μόνο του;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
6 έως 8 ετών	13	2,4%
9 έως 10 ετών	64	11,7%
11 έως 12 ετών	181	33,2%
13 ετών και άνω	288	52,7%

Σε ποια ηλικία πήρε ή θα πάρει το πρώτο του κινητό;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Πριν τα 8	10	1,8%
9 έως 10 ετών	71	13%
11 έως 12 ετών	202	37%
13 ετών και άνω	181	33,2%
Δεν έχω αποφασίσει	82	15%

Τι σας ανησυχεί περισσότερο όταν δεν είστε μαζί;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Επικίνδυνος ενήλικας	228	41,8%
Να χαθεί χωρίς επικοινωνία	132	24,2%
Τροχαίο	92	16,8%
Εκφοβισμός	52	9,5%
Διαδίκτυο	42	7,7%

Ηλικίες των παιδιών σας (πολλαπλή επιλογή)

Ηλικιακή ομάδα	Οικογένειες	Ποσοστό
0 έως 5 ετών	116	21,2%
6 έως 8 ετών	144	26,4%
9 έως 12 ετών	238	43,6%
13 έως 17 ετών	206	37,7%

Πού μένετε;

Απάντηση	Απαντήσεις	Ποσοστό
Μεγάλα αστικά κέντρα	212	38,8%
Πόλεις έως 50.000 κατοίκους	134	24,5%
Μικρές πόλεις και χωριά	200	36,6%

Μεθοδολογία

Σχεδιασμός και συλλογή

Το Βαρόμετρο Ασφάλειας Παιδιού 2026 είναι ανώνυμο ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο δέκα κλειστών ερωτήσεων με χρόνο συμπλήρωσης κάτω από ένα λεπτό. Διεξήχθη από την GM395 IKE, εταιρεία λογισμικού με έδρα την Αθήνα, από τις **5 έως τις 25 Αυγούστου 2026**. Απευθυνόταν σε γονείς ανηλίκων και δεν συλλέχθηκαν προσωπικά δεδομένα ταυτοποίησης. Ο χαρακτηρισμός «πανελλαδικής εμβέλειας» αναφέρεται στο ότι συγκεντρώθηκαν απαντήσεις από όλες τις κατηγορίες οικισμού και από διαφορετικές περιοχές της χώρας. Δεν σημαίνει ότι το δείγμα είναι στατιστικά αντιπροσωπευτικό του συνόλου των Ελλήνων γονέων, και δεν πρέπει να διαβαστεί έτσι.

Συγκεντρώθηκαν 548 υποβολές. Μετά τον έλεγχο εγκυρότητας, η ανάλυση στηρίζεται σε **546 έγκυρες απαντήσεις**.

Σύνθεση του δείγματος

Τύπος οικισμού	Απαντήσεις	Ποσοστό δείγματος
Μεγάλα αστικά κέντρα	212	38,8%
Πόλεις έως 50.000 κατοίκους	134	24,5%
Μικρές πόλεις και χωριά	200	36,6%

Η σύνθεση αυτή **δεν αντιστοιχεί στην πραγματική κατανομή του ελληνικού πληθυσμού**, στην οποία τα μεγάλα αστικά κέντρα βαρύνουν πολύ περισσότερο. Η υποεκπροσώπηση τους εδώ είναι σκόπιμη, ώστε οι μικρότεροι οικισμοί να έχουν επαρκή αριθμό παρατηρήσεων για να αναλυθούν ξεχωριστά.

Δείγμα ευκολίας – τι σημαίνει και τι δεν επιτρέπει

Πρόκειται για **δείγμα ευκολίας με αυτοεπιλογή** (non-probability convenience sample). Οι συμμετέχοντες δεν κληρώθηκαν από κάποιο μητρώο· επέλεξαν οι ίδιοι να απαντήσουν. Αυτό έχει τρεις συνέπειες που τηρούνται σε όλο το κείμενο:

- **Δεν δηλώνεται περιθώριο σφάλματος.** Σε μη πιθανοτικά δείγματα το περιθώριο σφάλματος δεν ορίζεται μαθηματικά, γιατί δεν υπάρχει γνωστή πιθανότητα επιλογής για κάθε άτομο. Όποιος αναφέρει « $\pm x\%$ » σε τέτοια δείγματα κάνει λάθος.
- **Δεν γενικεύουμε σε ολόκληρο τον πληθυσμό.** Δεν γράφουμε πουθενά «7 στους 10 Έλληνες γονείς». Γράφουμε «7 στους 10 γονείς του δείγματος», ή αναφέρουμε ποσοστά μέσα σε συγκεκριμένη ομάδα.
- **Τα ευρήματα διατυπώνονται ως συγκρίσεις ομάδων.** Η σύγκριση μεταξύ δύο ομάδων του ίδιου δείγματος τείνει να είναι πιο ανθεκτική στη μεροληψία επιλογής από ένα συνολικό ποσοστό, εφόσον η μεροληψία επηρεάζει και τις δύο ομάδες προς την ίδια κατεύθυνση. Δεν πρόκειται όμως για εγγύηση. Αν η πιθανότητα συμμετοχής διαφέρει ανά ομάδα — αν, για παράδειγμα, απάντησαν κυρίως οι πιο ανήσυχοι γονείς των αστικών κέντρων και οι πιο χαλαροί των μικρών οικισμών — τότε η αυτοεπιλογή μπορεί να δημιουργήσει ή να ενισχύσει μια διαφορά αντί να την αφήσει ανέπαφη. Ο περιορισμός αυτός ισχύει για κάθε σύγκριση της έκθεσης.

Έλεγχος εγκυρότητας

Ελέγχθηκαν τα δεδομένα για διπλοϋποβολές μέσω ανωνυμοποιημένων δεικτών συσκευής και σύνδεσης (salted SHA-256· δεν αποθηκεύτηκαν διευθύνσεις IP σε αναγνώσιμη μορφή). Η ροή αποκλεισμών ήταν η εξής: από τις 548 υποβολές αφαιρέθηκαν δύο διπλοϋποβολές — μία διπλή καταχώριση από την ίδια συσκευή με διαφορά κλάσματος του δευτερολέπτου, και μία δεύτερη υποβολή από την ίδια σύνδεση με ταυτόσημες απαντήσεις εντός δύο λεπτών — και έμειναν οι 546 έγκυρες απαντήσεις. Καμία άλλη εγγραφή δεν αφαιρέθηκε για κανέναν λόγο. Ελέγχθηκε επίσης η ύπαρξη μοτίβων μηχανικής συμπλήρωσης — απαντήσεις όπου επιλέγεται συστηματικά η ίδια θέση σε όλες τις ερωτήσεις — και εντοπίστηκαν τρεις τέτοιες περιπτώσεις· διατηρήθηκαν στην ανάλυση, καθώς τρεις εγγραφές στις 546 δεν μεταβάλλουν κανένα από τα αποτελέσματα. Δεν υπήρξαν ελλειπείς απαντήσεις σε καμία ερώτηση.

Στατιστικοί έλεγχοι

Οι συγκρίσεις μεταξύ ομάδων ελέγχθηκαν με **έλεγχο χ^2 ανεξαρτησίας**. Η τιμή p που αναφέρεται δίπλα σε κάθε σύγκριση εκφράζει την πιθανότητα να προκύψει αποτέλεσμα τουλάχιστον τόσο ακραίο όσο το παρατηρούμενο, υπό την υπόθεση ότι δεν υπάρχει καμία σχέση και υπό τις προϋποθέσεις του συγκεκριμένου ελέγχου. Τιμές μικρότερες του 0,05 αποτελούν συμβατική ένδειξη ασυμβατότητας με την υπόθεση της μηδενικής σχέσης. Δεν αποδεικνύουν ότι η διαφορά είναι πραγματική, και δεν αντιμετωπίζουν με κανέναν τρόπο τη μεροληψία της αυτοεπιλογής ή τυχόν συγχυτικούς παράγοντες.

Σε επτά πίνακες ορισμένες κατηγορίες είχαν λίγες παρατηρήσεις, οπότε η κλασική προσέγγιση του χ^2 δεν είναι πλήρως αξιόπιστη. Για αυτούς επαναλάβουμε τον έλεγχο με **δοκιμασία μετάθεσης 10.000 επαναλήψεων**, μέθοδο που δεν στηρίζεται σε προσεγγιστικές υποθέσεις: ανακατεύουμε τυχαία τις απαντήσεις χιλιάδες φορές και μετράμε πόσο συχνά προκύπτει διαφορά τόσο μεγάλη όσο η παρατηρούμενη. Και στις επτά περιπτώσεις τα αποτελέσματα επιβεβαιώθηκαν.

Όλες οι αναλύσεις της έκθεσης είναι **διερευνητικές**. Δεν υπήρξε προεγγραφή υποθέσεων και δεν γίνεται διάκριση ανάμεσα σε επιβεβαιωτικές και διερευνητικές αναλύσεις. Επειδή όσο περισσότερες σχέσεις εξετάζονται τόσο αυξάνεται η πιθανότητα να εμφανιστεί μία «σημαντική» από τύχη, το πλήρες σύνολο των ελέγχων, η διόρθωση για πολλαπλές συγκρίσεις, τα μεγέθη επίδρασης και τα διαστήματα εμπιστοσύνης παρουσιάζονται στη συμπληρωματική ανάλυση «Η νόρμα και η πράξη», όπου εξετάζονται και οι 45 δυνατοί συνδυασμοί των ερωτήσεων.

Περιορισμοί

- Τα δεδομένα είναι **συγχρονικά**: αποτυπώνουν μια στιγμή, όχι εξέλιξη. Καμία διατύπωση της έκθεσης δεν υποδηλώνει αιτιότητα.
- Οι ηλικίες των παιδιών καταγράφηκαν σε **ζώνες** και όχι σε ακριβή έτη, και με πολλαπλή επιλογή. Όπου η έκθεση αναφέρεται στην ηλικία του παιδιού, το μέγεθος που χρησιμοποιείται είναι η μεγαλύτερη ηλικιακή ζώνη που δήλωσε το νοικοκυριό — δεν είναι δηλαδή αναγκαστικά η ηλικία του παιδιού στο οποίο σκεφτόταν ο γονιός απαντώντας. Σε πολυμελείς οικογένειες η διατύπωση «το παιδί σας» είναι αναγκαστικά διφορούμενη· γι' αυτό η ανάλυση ανά ηλικία περιορίστηκε στα 350 νοικοκυριά με παιδιά μίας μόνο ηλικιακής ομάδας, όπου η ζώνη ταυτίζεται με το παιδί.
- Όλες οι απαντήσεις είναι **αυτοαναφορές γονέων**, όχι παρατηρούμενη συμπεριφορά. Σε ερωτήσεις που αγγίζουν την επάρκεια της γονεϊκής φροντίδας είναι πιθανή κάποια απόκλιση προς την κοινωνικά αποδεκτή απάντηση.
- Η μονάδα ανάλυσης είναι **η απάντηση του γονέα, όχι το παιδί**. Οι 546 εγγραφές αντιστοιχούν σε 546 γονείς, όχι σε 546 παιδιά, και σε οικογένειες με περισσότερα παιδιά δεν οριζόταν συγκεκριμένο παιδί αναφοράς. Η ασάφεια αυτή επηρεάζει όχι μόνο την ανάλυση ανά ηλικία αλλά και τα συνολικά ποσοστά.

- Οι ερωτήσεις είναι **γενικές και δεν ορίζουν συγκεκριμένο σενάριο**. Η «αυτόνομη μετακίνηση» εξαρτάται από την απόσταση, τη διαδρομή, την ώρα της ημέρας, το μέσο και το αν το παιδί συνοδεύεται από αδέρφια ή φίλους — τίποτα από αυτά δεν καταγράφηκε. Το ίδιο ισχύει για το «χωρίς κανέναν ενήλικα δίπλα του», που δεν διακρίνει το σπίτι από τον δημόσιο χώρο. Διαφορετικοί γονείς μπορεί να απάντησαν έχοντας στο μυαλό τους τελείως διαφορετικές καταστάσεις.
- Το ερωτηματολόγιο ήταν διαθέσιμο μόνο **στα ελληνικά και μόνο ηλεκτρονικά**. Γονείς χωρίς επαρκή ελληνικά ή χωρίς άνετη πρόσβαση στο διαδίκτυο υποεκπροσωπούνται.

Κανάλια στρατολόγησης

Το ερωτηματολόγιο ήταν αναρτημένο σε δημόσια σελίδα στη διεύθυνση alarmbee.gr/research/varometro-2026, **ανοιχτή σε οποιονδήποτε είχε τον σύνδεσμο**. Δεν απαιτούνταν εγγραφή, σύνδεση ή κωδικός πρόσβασης, και η πρόσβαση δεν περιοριζόταν σε όσους έφταναν από τη διαφήμιση. Κάθε κανάλι διάδοσης χρησιμοποιούσε δική του παράμετρο στη διεύθυνση, ώστε η προέλευση κάθε απάντησης να καταγράφεται χωρίς κανένα εργαλείο παρακολούθησης τρίτου.

Πληρωμένη διαφήμιση

Το κύριο κανάλι ήταν πληρωμένη καμπάνια στο Meta, δηλαδή σε Facebook και Instagram, με στόχο επισκέψεις στη σελίδα του ερωτηματολογίου. Έτρεξε από τις **5 έως τις 25 Αυγούστου 2026**. Οι παράμετροι ήταν οι εξής:

- Στόχευση: Ελλάδα, ηλικίες 30 έως 50, όλα τα φύλα, ελληνική γλώσσα, με το ενδιαφέρον «Γονείς» ως μόνο φίλτρο κοινού. Δεν χρησιμοποιήθηκε αυτοματοποιημένη επέκταση κοινού.
- Τοποθετήσεις: ροή Facebook και Instagram, Reels και Stories. Εξαιρέθηκαν το Audience Network και το Messenger.
- Γεωγραφικός αποκλεισμός: από τις 10 έως τις 19 Αυγούστου **η διαφήμιση εξαιρούσε ρητά την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη**, ώστε να μη μονοπωλήσουν τα δύο μεγάλα αστικά κέντρα το δείγμα. Ο αποκλεισμός ήρθε στις 20 Αυγούστου και η καμπάνια έτρεξε σε όλη τη χώρα μέχρι το τέλος.
- Δύο δημιουργικά με διαφορετικό κείμενο και εικόνα έτρεξαν παράλληλα στο ίδιο κοινό, με ημερήσιο προϋπολογισμό 10 ευρώ το καθένα.
- Απόδοση: **239.915 εμφανίσεις σε 140.337 μοναδικά άτομα**.

Από τη διαφήμιση προήλθαν **393 από τις 546 έγκυρες απαντήσεις (72,0%)**. Σε σχέση με τα άτομα που είδαν την πρόσκληση, το ποσοστό ολοκλήρωσης του ερωτηματολογίου ήταν 0,28%. Το νούμερο αυτό δεν είναι ποσοστό απόκρισης με τη στατιστική έννοια του όρου — η προβολή μιας διαφήμισης σε ροή δεν ισοδυναμεί με πρόσκληση συμμετοχής που έγινε αντιληπτή — αλλά δίνει την τάξη μεγέθους της αυτοεπιλογής.

Οργανικά κανάλια

Οι υπόλοιπες 153 απαντήσεις (28,0%) ήρθαν από μη πληρωμένη διάδοση:

- Αναρτήσεις στα κανάλια κοινωνικής δικτύωσης και στους ακολούθους του alarmbee.gr, καθώς και προσωπική προώθηση του συνδέσμου μέσω αυτών των καναλιών.
- Ενημέρωση των **εγγεγραμμένων χρηστών και της λίστας ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του AlarmBee**, η οποία αριθμούσε 684 παραλήπτες.
- Αναδημοσίευση από τον ιστότοπο efiveia.gr, με κοινό περίπου 38.000 ακολούθων.

- Διάθεση μέσω των καναλιών του **Συνδέσμου Επιχειρήσεων Καινοτόμων Εφαρμογών Ελλάδος (ΣΕΚΕΕ, sekee.gr)** προς τα μέλη του.

Ο αριθμός των ατόμων που είδαν την πρόσκληση μέσω των οργανικών καναλιών δεν καταγράφηκε και δεν μπορεί να εκτιμηθεί.

Ποσοστώσεις

Δεν τέθηκαν ποσοστώσεις ανά τύπο οικισμού, ηλικία ή οποιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό. Η σύνθεση του δείγματος προέκυψε αποκλειστικά από τη γεωγραφική στόχευση της διαφήμισης και από τη διάδοση στα οργανικά κανάλια. Δεν έγινε καμία στάθμιση των αποτελεσμάτων εκ των υστέρων.

Η διατύπωση της πρόσκλησης

Τα δύο δημιουργικά της διαφήμισης έφεραν το εξής κείμενο, αυτούσιο:

«Πόσες ώρες την εβδομάδα είναι το παιδί σας χωρίς κανέναν ενήλικα δίπλα του; Οι περισσότεροι γονείς δεν το έχουν υπολογίσει. Τρέχουμε την πρώτη πανελλαδική έρευνα γονέων για το τι συμβαίνει αυτές τις ώρες. Ανώνυμη, 10 ερωτήσεις, κάτω από ένα λεπτό. Τα αποτελέσματα βγαίνουν δημόσια τον Σεπτέμβρη.»

«Αν το παιδί σας χρειαζόταν επείγοντως βοήθεια αυτή τη στιγμή, πώς θα σας ειδοποιούσε; Οι περισσότεροι απαντάμε “θα με πάρει τηλέφωνο”. Η πρώτη πανελλαδική έρευνα γονέων ρωτάει ακριβώς αυτό. Ανώνυμη, κάτω από ένα λεπτό.»

Ο τίτλος και των δύο ήταν «Έρευνα για Έλληνες γονείς», η περιγραφή «Ανώνυμη, κάτω από ένα λεπτό» και το κουμπί «Μάθετε περισσότερα».

Τι σημαίνουν όλα αυτά για την ερμηνεία

Τρία στοιχεία της στρατολόγησης επηρεάζουν άμεσα το πώς πρέπει να διαβαστούν τα ευρήματα, και τα δηλώνουμε ρητά.

- **Το ερέθισμα ήταν θεματικό.** Και τα δύο κείμενα της διαφήμισης έθεταν ερώτημα ασφάλειας. Είναι εύλογο να απάντησαν περισσότερο όσοι γονείς έχουν ήδη σκεφτεί ή ανησυχήσει για το θέμα, και λιγότερο όσοι το θεωρούν μη ζήτημα.
- **Ένα μέρος του δείγματος γνώριζε ήδη το AlarmBee.** Οι 153 απαντήσεις των οργανικών καναλιών προέρχονται σε μεγάλο βαθμό από ακολούθους, εγγεγραμμένους χρήστες και αναγνώστες ιστοτόπου για γονείς. Πρόκειται για κοινό εξ ορισμού πιο ευαισθητοποιημένο στην παιδική ασφάλεια από τον μέσο γονέα.
- **Η γεωγραφική σύνθεση είναι αποτέλεσμα σχεδιασμού, όχι τύχης.** Ο αποκλεισμός των δύο μεγάλων πόλεων για τις πρώτες δέκα ημέρες είναι ο λόγος που οι μικροί οικισμοί έχουν επαρκή αριθμό παρατηρήσεων για χωριστή ανάλυση. Ταυτόχρονα σημαίνει ότι οι τρεις γεωγραφικές ομάδες δεν στρατολογήθηκαν κάτω από πανομοιότυπες συνθήκες, κάτι που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε κάθε σύγκριση μεταξύ τους.

Χρηματοδότηση και σύγκρουση συμφερόντων

Η έρευνα σχεδιάστηκε, χρηματοδοτήθηκε και εκτελέστηκε εξ ολοκλήρου από την GM395 IKE, η οποία αναπτύσσει και διαθέτει εμπορικά το AlarmBee, εφαρμογή ασφάλειας (panic button) για παιδιά. Δεν υπήρξε εξωτερική χρηματοδότηση, ανεξάρτητη επιστημονική εποπτεία ή έγκριση από επιτροπή ηθικής δεοντολογίας.

Πρόκειται επομένως για **εταιρική έρευνα με εμπορικό ενδιαφέρον στο αντικείμενο**, και ο αναγνώστης οφείλει να τη σταθμίσει ως τέτοια. Για τον λόγο αυτό η έκθεση δεν συνδέει σε κανένα σημείο τα ευρήματα με το προϊόν και δεν διατυπώνει συστάσεις.

Διαθεσιμότητα δεδομένων

Δημοσιεύονται τα ποσοστά και η μεθοδολογία. Το πρωτογενές αρχείο απαντήσεων καθώς και ερωτήματα για συγκεκριμένες διασταυρώσεις διατίθεται ελεύθερα και απαντώνται, κατόπιν αιτήματος στην εταιρεία μας.

Βιβλιογραφία

- Agresti, A. (2013). *Categorical Data Analysis*, 3η έκδοση. Hoboken, NJ: Wiley.
- Baker, R., Brick, J. M., Bates, N. A., Battaglia, M., Couper, M. P., Dever, J. A., Gile, K. J. & Tourangeau, R. (2013). Summary Report of the AAPOR Task Force on Non-probability Sampling. *Journal of Survey Statistics and Methodology*, 1(2), 90–143.
- Bethlehem, J. (2010). Selection Bias in Web Surveys. *International Statistical Review*, 78(2), 161–188.
- Hillman, M., Adams, J. & Whitelegg, J. (1990). *One False Move: A Study of Children's Independent Mobility*. Λονδίνο: Policy Studies Institute.
- Shaw, B., Bicket, M., Elliott, B., Fagan-Watson, B., Mocca, E. & Hillman, M. (2015). *Children's Independent Mobility: an international comparison and recommendations for action*. Λονδίνο: Policy Studies Institute.